

Szeretettel és nyitottan

Mennyire lehetünk toleránsak, mikor kell közbeszólnunk, ha ocsmány szavakat, istenkáromlást hallunk? Fogadjuk el, hogy ilyen a mai világ, vagy szálljunk szembe vele? Hol van a határ, és hogy tudjuk ezt szeretettel betartatni? – ezekről a kérdésekről beszélgettünk Bardócz Csaba bikafalvi református lelkésszel.

Bardócz Csaba több mint 15 évvel ezelőtt, teológus korában hozta létre a Keskeny út sátrat, missziós célokkal, hogy egy politikai, közéleti, világi táborban lehetőséget nyújtson

mindenkinek, hogy találkozzon Isten igéjével, Jézus tanításával.

A misszió fontos

A lelkész elmondta, hogy a Keskeny út sátorba már az első években kezdett járni hozzájuk egy vásárhelyi csapat, amelynek tagjai órákig vitatkoztak velük, provokálták őket, azt várva, hogy rakják ki őket a sátorból, de nem ez történt. „Mi missziós céllal hoztuk létre a sátort, így toleranciával, nagy szeretettel, nyitottsággal fordulunk mindenki felé. Megtörténik, hogy beleszólnak az áhítatokba, az előadásokba, és az előadótól is függ, hogy ezt hogyan tudja lereagálni. Ha valaki a templomi környezethez van szokva, akkor az meghúzza élesen a határt, de akkor nem lehet a hallgatóságot elérni. Ha keményen reagálunk, akkor elveszítjük az embert, nekünk pedig az a célunk, hogy Istenhez közelebb vonzzuk őket, megmutassuk Jézus szeretetét. Az Ő szeretetéből merítünk, hiszen Jézus nagy szeretettel és türelemmel viseltette az emberek irányában” – mondta Bardócz Csaba, aki azt is elmesélte, hogy az évekig visszatérő, sokáig csak kötekedő vásárhelyi csapat egyik tagja ma már presbiter. Egykor azt mondta, hogy az egyház csak az emberek pénzét akarja, ma már arról beszél barátainak, hogy fizessék ki a képét, mert másképp nem lehet a gyülekezetet fenntartani.

Tusványoson is vannak azonban olyanok, akik a Keskeny út sátor önkénteseit csak ki akarják használni. Vannak például olyan szülők, akik csak azért akarják beadni a foglalkozásokra a gyermeküket, hogy addig ők nyugodtan sörözhessenek, borozhassanak. Ezt nem fogadják el, és ha valaki rendszeresen ezt teszi, akkor visszautasítják.

Reményik Sándor

Az ige

Vigyázzatok ma jól, mikor beszéltek,
És áhítattal ejtsétek a szót,
A nyelv ma néktek végső menedéktek,
A nyelv ma tündérvár és katakomba,
Vigyázzatok ma jól, mikor beszéltek!

E drága nyelvet porrá ne törjétek,
Ne nyúljon hozzá avatatlanul
Senki: ne szaggassátok szirmaikat
A rózsafának, mely hóban virul.
Úgy beszéljen ma ki-ki magyarul,
Míntha imádkozna,
Míntha aranyat, tömjént, myrrhát hozna!

És aki költő, az legyen király,
És pap, és próféta és soha más,
Nem illik daróc főpapi talárhoz,
S királyi nyelvhez koldus-dadogás.

Vigyázzatok ma jól, mikor beszéltek,
Vigyázzatok: a nyelv ma szent kehely,
Ki borát issza: *Élet* borát issza,
Előre néz s csak néha-néha vissza –,
S a kelyhet többé nem engedi el!

Mindennap

Bardócz Csaba szerint a mindennapi életben is megtörténik, hogy a lelkészt át akarják verni, ki akarják használni. Voltak ilyen esetei vállalkozókkal, akikkel szemben határozottan ki kellett állni, mert együgyűnek nézték.

A református lelkész arról is mesélt, hogy az általa szervezett Hun táborba érkező gyermekek egy része csúnyán beszél, ocsmány szavakat használ. Úgy próbálják őket leszoktatni erről, hogy akit rajtakapnak, hogy trágár szavakat használ, azoknak guggolniuk kell. Pár nap múlva már sokkal jobban odafigyelnek a szavaikra. „De jönnek a szüleik, és halljuk, hogy ugyanazon ocsmány szavakat használják, így nincs amiért csodálkozni a gyermekeken. A tábor végére a gyermekek némiképp leszoktak a csúnya szavak használatáról, de következő évben megint újra kell kezdeni velük mindent.”

Bardócz Csaba azt tapasztalta, hogy Udvarhelyszéken a felnőttek jelentős része szinte minden mondatában használja a nemi közöszlésre vonatkozó szavakat, akár egyházi környezetben is, például presbiterek is. Már észre sem veszik, hogy így beszélnek. Ilyenkor a lelkész meg szokta ismételni a mondatot, a trágár kifejezés nélkül. Van, aki észreveszi magát és pironkodik, van, akinek fel sem tűnik.

A református lelkész azt tapasztalta, hogy már a kulturált emberek, tanárok is olyan természetességgel használják a csúnya szavakat, hogy észre sem veszik. „Amikor felnőttekkel találkozom és így beszélnek, akkor viccesen azt szoktam mondani, hogy legyen szíves ne beszéljen trágár szavakkal, mert nem fogok tudni aludni, mert egész éjszaka a lelki üdvéért kell imádkozzak. Van, aki többet előttem nem beszél csúnyán, és ha még kiszalad a csúnya szó a száján, elnézést kér. Szoktam mondani, hogy nem tőlem, hanem a Főnökötől kell elnézést kérni. Sajnos egyre inkább felnőttekre is jellemző, hogy trágár szavakat használnak, nemi szerveket és dolgokat emlegetnek, és azzal mentegetőznek, hogy ez nem káromkodás, hiszen Isten nevét nem veszik fel.”

Szemlér Ferenc

Szavak

Így hallottam én ezt a szót: „Kenyér”,
és „Föld”, és „Só”, és „Ember”, és „Öröm”.
Ki megtanított rájuk, rég nem él,
és felidézni nincsen őt erőm.

Fedi volt testét sűrű, renyhe hant,
Vak csont a volt édes-beszédű fej.
A rög alól mégis kicseng a hang,
és nem torzítja semminő zörej.

Hiába tömte száját be a vég,
nyelvét hiába tépte ki a rák:
szép szavaiból épül fel a lét
fogalma bennem, a való világ.

Mit sejtek csak zenén, más hangokon,
bennük tapintom és lélegezem.
Varázslatukra lett csak otthonom
az értelem-fagyasztó végtelen.

Miattuk érzem, hogy itthon vagyok
a földön...élnem s küzdenem szabad...
Magamra hát sohase hagyjatok,
világteremtő, hűséges szavak!

A bikafalvi lelkész szerint fontos, hogy ezt szóvá tegyük. De úgy kell felhívni erre a beszélgetőtársunknak a figyelmét, hogy az ne bántó, kioktató, lekicsinylő legyen, hanem szeretetteljes, méltó Jézus tanításához, Jézus tanítványaihoz.

Beszélgetőtársunk rendhagyó módon reagált a nagy port kavarázó párizsi olimpia megnyitójára is. Mint elmondta, ahelyett, hogy otthon duzzogjon és szeretteinek méltatlankodjon a megnyitó egyes, a kereszténységet sértő jelenetei ellen, felutazott Bukarestbe. A francia nagykövetségre vitt egy kenyeret, hiszen Jézus azt tanította, hogy ha megdobnak kővel, akkor dobd vissza kenyérrel. A kenyérrel szerette volna érzékeltetni, hogy bár az olimpia megnyitója sértő volt a keresztények számára, ő jelképes gesztussal akarja felháborodását jelezni. Nem támadóan, hanem szelíden, ahogy Jézus tanította.

• SIMON VIRÁG